

Resolució 672/2023, de 27 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 488/2023

Administració reclamada: Ajuntament de Sant Pol de Mar

Informació reclamada: Informació sobre al·legacions formulades en expedient sancionador.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua de l'objecte de la Reclamació i inadmissió parcial

Resum: Els antecedents posen de manifest que l'Administració ha facilitat a la reclamant la informació sol·licitada en el marc d'aquest procediment, i havent-se donat trasllat al respecte per la GAIP, aquesta ha donat per finalitzat el procés respecte de la petició d'informació i documentació. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificava.

D'altra banda, la pretensió de la part reclamant de seguir "amb la reclamació, ja que la presumpta infracció lleu ha prescrit, per la qual cosa he sol·licitat la no incoació d'expedient sancionador" no pot ser admesa per aquesta Comissió, atès que no constitueix informació pública i, per tant, no forma part de la seva competència.

Paraules clau: Ajuntaments. Sancions. Agents cívics. Actes. Reclamació contra silenci. Informació pública. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El 19 de maig de 2023 té entrada a la GAIP la Reclamació 488/2023, presentada contra l'Ajuntament de Sant Pol de Mar, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. El reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP) no obstant mitjançant correu electrònic de 19 de juny de 2023 renuncia al procediment de mediació.
2. L'11 d'octubre de 2022 el reclamant va presentar una instància a l'Ajuntament de Sant Pol de Mar sol·licitant informació sobre la capacitat sancionadora i la condició d'autoritat així com el procediment empleat per l'agent cívic per determinar la propietat dels residus abandonats. Tanmateix demana l'acta aixecada per l'agent cívic on es fa la descripció del fet incívic presumptament comés.
3. El 19 de maig de 2023, l'Ajuntament de Sant Pol de Mar respon a la sol·licitud de la persona reclamant i l'informa que no estimen les al·legacions presentades.

4. El 9 de juny de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 12 de juny de 2023 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Sant Pol de Mar i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 19 de juny de 2023 la GAIP rep el correu de la reclamant desistint del procés de mediació i informant que l'Ajuntament de Sant Pol de Mar li va notificar la documentació sol·licitada en el mes d'octubre de 2022. Així mateix, informa a la Comissió de la seva voluntat de continuar amb el procediment de reclamació respecte a l'expedient sancionador que li va imposar l'Ajuntament, que considera ha prescrit.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Pèrdua parcial de l'objecte de la Reclamació i inadmissió parcial

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha estimat la sol·licitud i facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la qual deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven. En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

D'altra banda, convé igualment afirmar que la pretensió de la part reclamant de seguir "amb la reclamació, ja que la presumpta infracció lleu ha prescrit, per la qual cosa he sol·licitat la no incoació d'expedient sancionador" no pot ser atesa per aquesta Comissió, perquè no forma part de la seva competència. Resulta inqüestionable que aquesta petició no constitueix un exercici del dret

d'accés a la informació pública, perquè pretén de l'administració unes determinades actuacions fora de l'àmbit d'aquest procediment, limitat a l'obtenció d'una informació pública prèviament existent i en poder de l'administració, d'acord amb els preceptes transcrits anteriorment.

Sens dubte, la pretensió de la reclamant pot trobar perfectament empara legal, però no en el dret d'accés a la informació pública garantit per l'article 18 LTAIPBG en relació amb l'article 2.b LTAIPBG. Per tant, la seva desatenció no pot ser revisada per aquesta Comissió, que té limitades les seves competències a les resolucions administratives desestimàtores o restrictives del dret d'accés a la informació pública, d'acord amb l'article 39 LTAIPBG abans transcrit.

L'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública. En el nostre cas, la petició de no incoació d'un expedient sancionador no pot ser considerada una petició d'informació pública objecte d'aquest procediment i, en conseqüència, procedeix inadmetre parcialment la Reclamació pel que fa a l'esmentada petició.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de juliol de 2023, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 488/2023 per la pèrdua sobrevinguda i l'inadmissió parcial del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.